

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз ПР 5/2026
25.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Слободана Велисављевића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у прекршајном поступку окривљене АА, због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 23) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљене АА, поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Ужицу Пр 6973/24 од 02.07.2025. године и Прекршајног апелационог суда, Одељење у Крагујевцу I-113 Прж 17403/25 од 26.08.2025. године, у седници већа одржаној дана 25. фебруара 2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости окривљене АА, поднет против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Ужицу Пр 6973/24 од 02.07.2025. године и Прекршајног апелационог суда, Одељење у Крагујевцу I-113 Прж 17403/25 од 26.08.2025. године.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Ужицу Пр 6973/24 од 02.07.2025. године окривљена АА оглашена је одговорном за прекршај из члана 330. став 1. тачка 23) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, за који прекршај је осуђена на новчану казну у износу од 80.000,00 динара, коју је дужна да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико је не плати у том року, суд ће извршити неплаћену новчану казну на основу члана 315. Закона о прекршајима.

Истом пресудом, окривљена је обавезана да плати паушалне трошкове прекршајног поступка у износу од 2.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом наплате принудним путем.

Пресудом Прекршајног апелационог суда, Одељење у Крагујевцу I-113 Прж 17403/25 од 26.08.2025. године одбијена је као неоснована жалба окривљене АА, а пресуда Прекршајног суда у Ужицу Пр 6973/24 од 02.07.2025. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднела је окривљена АА, због погрешне примене материјалног права, повреде члана

9. и члана 26. Закона о прекршајима, те повреде начела *in dubio pro geo*, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и укине побијане пресуде, те донесе одлуку којом ће је ослободити од одговорности или предмет вратити на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, испитујући дозвољеност поднетог захтева за заштиту законитости, нашао да је исти недозвољен.

Одредбом члана 285. став 1. Закона о прекршајима прописано је да се против правноснажне пресуде може поднети захтев за заштиту законитости, а одредбом става 2. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости подиже Републички јавни тужилац (сада Врховни јавни тужилац) у року од три месеца од дана достављања пресуде.

Из цитиране законске одредбе јасно произилази да је у прекршајном поступку само Врховни јавни тужилац овлашћен за подношење захтева за заштиту законитости и да такво овлашћење ниједном законском одредбом није дато другим процесним субјектима, па ни окривљеном и његовом браниоцу.

Како је, дакле, за подношење захтева за заштиту законитости против правноснажних одлука донетих у прекршајном поступку овлашћен искључиво Врховни јавни тужилац, у складу са одредбом члана 285. став 2. Закона о прекршајима то је захтев за заштиту законитости окривљене АА недозвољен, јер је поднет од стране неовлашћеног лица.

Из изнетих разлога, Врховни суд је сходно одредби члана 286. став 1. Закона о прекршајима, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић